

In Memoriam Judit Perjés-Bakay

1941–2011

Necrologul cu o deosebită modestie ne comunică faptul că personalitatea marcantă a vieții științifice, decorată cu Crucea de Merit a Republicii Ungare, consilier științific de muzeologie, restaurator principal a Muzeului de Textile, Muzeului Național al Ungariei și a Muzeului de Istorie din Budapesta, s-a stins din viață, în condiții tragice.

Era plină cu credință în viață, plănuia încă activități, hotărâtă să înfrunte provocările vieții, deducându-se vocației sale.

Trecerea în neființă a fiecăruia dintre noi, lasă un gol imens în suflet, a familiei, a comunității, a colectivului de muncă. Nouă deja, nu ne-a rămas altul, decât să reamintim clipele, zilele petrecute împreună, de prietenia ce ne a legat de ea, pe care le-a aurit personalitatea sa deosebită.

Prietenă, colegă de muncă, dascăl, cercetător științific, riguroasă și perseverentă prin munca sa, redând adevărata valoare a obiectelor, colecțiilor muzeistice, valorificând-o.

Paleta vocației vieții sale este deosebită de largă și colorată. Era prietena și susținătoarea străduințelor nobile, o luptătoare devotată a păstrării valorilor tradiționale. Dotată cu o vastă experiență profesională, personalitatea sa caldă, spiritualitatea ei, a ajutat și a întrunit oameni cu aceiași scopuri și convingeri. Om de cultură și devotat

profund vocației și profesiei sale, a ajutat colegii în munca lor, mai ales a colectivităților muzeelor de peste hotare.

Se cuvine să evocăm prezența, și în mod deosebit a rolului de consiliere profesională în domeniul protejării și conservării a obiectelor etnografice a Muzeului Secuiesc din Miercurea Ciuc, și a fondului de carte veche a Bibliotecii Franciscane din Șumuleu-Ciuc.

Cu o putere deosebită a participat la pregătirea și finalizarea expoziției de arheologie și de istorie a Muzeului Molnár István din Cristuru-Secuiesc. A fost prezentă ne-lipsită și activă la Cursul de perfecționare a restauratorilor maghiari din Odorheiu-Secuiesc, la care a adus o contribuție importantă prin lucrări prezentate și publicate.

Am admirat-o și respectam adâncă sa credință în Sfânta Maria Ocrotitoare din Șumuleu la care venea în pelerinaj anual, să ceară mântuire și binecuvântare asupra familiei și întreaga națiune.

Ne-a părăsit, și noi colegii vom simți lipsa unei personalitate de mare suflet și drag. Am rămas mai săraci cu o prietenă, un dascăl, a cărei moștenire științifică și umană, sântem obligați s-o păstrăm și să valorificăm.

*Éva Benedek, restaurator
Muzeul Secuiesc al Ciucului*